

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.32844/2618-1258.2024.4.23>

КУЧЕРЕНКО І.Г.

**СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНТРОЛЬНО-НАГЛЯДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
У СФЕРІ ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ В УКРАЇНІ****FORMATION AND DEVELOPMENT OF REGULATORY AND LEGAL
SUPPORT FOR CONTROL AND SUPERVISORY ACTIVITIES IN THE SPHERE
OF PUBLIC PROCUREMENT IN UKRAINE**

Актуальність статті полягає в тому, що нормативно-правове забезпечення контрольно-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель в Україні, являє собою систему нормативних актів, які містять у собі норми, спрямовані на врегулювання відносин у вказаній сфері, що передбачає активне використання правових норм різних галузей права (адміністративного, цивільного, господарського, фінансового тощо). Однак перед тим, як дослідити нормативно-правові акти, що забезпечують саме контрольно-наглядову діяльність, необхідно проаналізувати генезис нормативно-правового забезпечення сфери публічних закупівель. Після проголошення незалежності України постало питання реформування нормативно-правової бази, яка нам перейшла у спадок від Радянського Союзу. Не виключенням із цього процесу була і сфера публічних закупівель. З'ясовано, що нормативно-правове забезпечення контрольно-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель відбувається на підставі міжнародно-правових стандартів, які закріплені в Угоді Світовою Організацією Торгівлі про державні закупівлі та Лімської декларації керівних принципів контролю прийнятою у 1977 р., рамковому законі України «Про публічні закупівлі» а також Законі України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» та програмно-стратегічних документах (Стратегія реформування системи публічних закупівель («дорожня карта»), затверджена розпорядження Кабінету Міністрів України від 24.02.2016 р. № 175-р.). Зроблено висновок, що нормативно-правове забезпечення контрольно-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель ґрунтується на міжнародно-правових стандартах, які закріплені в Угоді про державні закупівлі прийнятою Світовою Організацією Торгівлі від 15.04.1994 р. № 981/050 та Лімської декларації керівних принципів контролю прийнятою у 1977 р., Конституції України, Законі України від 25.12.2015 р. № 922-VIII «Про публічні закупівлі» та програмно-стратегічних документах (Стратегія реформування системи публічних закупівель («дорожня карта»), що затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24.02.2016 р. № 175-р. Здійснена класифікація нормативно-правових актів на дві групи, до першої групи віднесені ті, що прямо регулюють забезпечення контрольно-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель, до другої – акти, що мають опосередковане значення для вказаної діяльності у визначеній сфері.

Ключові слова: *контролюючі органи, громадський контроль, напрями контролю, принципи нагляду, повноваження, державне управління, суспільство.*

The relevance of the article lies in the fact that the regulatory and legal support of control and supervision activities in the field of public procurement in Ukraine is a system of regulatory acts that contain norms aimed at regulating relations in this area, which involves the active use of legal norms of various branches of law (administrative, civil, economic, financial, etc.). However, before examining the regulatory and legal acts that provide control and supervision activities, it is necessary to analyze the genesis of

the regulatory and legal support of the field of public procurement. After the declaration of independence of Ukraine, the question arose of reforming the regulatory and legal framework that we inherited from the Soviet Union. The field of public procurement was no exception to this process. It was found that the regulatory and legal support of control and supervision activities in the field of public procurement is based on international legal standards, which are enshrined in the World Trade Organization Agreement on Government Procurement and the Lima Declaration of Guiding Principles of Control adopted in 1977, the Framework Law of Ukraine “On Public Procurement” as well as the Law of Ukraine “On the Basic Principles of State Supervision (Control) in the Sphere of Economic Activity” and program and strategic documents (Strategy for Reforming the Public Procurement System (“Roadmap”), approved by the Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated 24.02.2016 No. 175-p.). It is concluded that the regulatory and legal support for control and supervision activities in the field of public procurement is based on international legal standards, which are enshrined in the Agreement on Government Procurement adopted by the World Trade Organization on April 15, 1994 No. 981_050 and the Lima Declaration of Guiding Principles of Control adopted in 1977, the Constitution of Ukraine, the Law of Ukraine of December 25, 2015. No. 922-VIII “On Public Procurement” and program and strategic documents (Strategy for Reforming the Public Procurement System (“Roadmap”), approved by the Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated February 24, 2016 No. 175-r. Regulatory and legal acts have been classified into two groups, the first group includes those that directly regulate the provision of control and supervision activities in the field of public procurement, the second group includes acts that have an indirect significance for the specified activity in a specific area.

Key words: *regulatory bodies, public control, areas of control, principles of supervision, powers, public administration, society.*

Актуальність теми. Нормативно-правове забезпечення контрольно-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель в Україні, являє собою систему нормативних актів, які містять у собі норми, спрямовані на врегулювання відносин у вказаній сфері, що передбачає активне використання правових норм різних галузей права (адміністративного, цивільного, господарського, фінансового тощо). Однак перед тим, як дослідити нормативно-правові акти, що забезпечують саме контрольно-наглядову діяльність, необхідно проаналізувати генезис нормативно-правового забезпечення сфери публічних закупівель.

Після проголошення незалежності України постало питання реформування нормативно-правової бази, яка нам перейшла у спадок від Радянського Союзу. Не виключенням із цього процесу була і сфера публічних закупівель.

Виклад основного матеріалу. Оновлена Концепція державного замовлення, була затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 21 липня 1992 р. № 400, яка вперше визначила, що державне замовлення на поставку продукції (виконання робіт, послуг) має забезпечувати першочергові потреби України відповідно до пріоритетів її соціально-економічного розвитку [1]. Пізніше на виконання вказаної Концепції був розроблений та прийнятий Закон України від 22.12.1995 р. № 492/95-ВР «Про поставки продукції для державних потреб» [2], в який потім неодноразово вносили зміни і перед тим як його скасувати він мав назву «Про державне замовлення для задоволення пріоритетних державних потреб». Де державне замовлення визначалось як засіб державного регулювання економіки шляхом формування на контрактній (договірній) основі складу та обсягів товарів, робіт і послуг, необхідних для забезпечення пріоритетних державних потреб, розміщення державних контрактів на її поставку (закупівлю) серед підприємств, організацій та інших суб'єктів господарської діяльності України всіх форм власності [2].

Зазначені нормативно-правові акти встановлювали загальні правові та економічні засади формування, розміщення і виконання на договірній (контрактній) основі замовлень держави на поставку (закупівлю) товарів, виконання робіт, надання послуг для задоволення пріоритетних державних потреб суб'єктами господарської діяльності України всіх форм власності [3]. Зрозуміло, що в тих історичних умовах вказані нормативно-правові акти хоча і мали прогресивний характер, але не були позбавлені певних недоліків.

Реформа публічних закупівель розпочалась у 2014 році з прийняттям Закону України «Про здійснення державних закупівель» [4], яким було розширено перелік інформації, що підлягала

оприлюдненню, скорочено перелік виключень з-під дії вказаного закону, надано додаткових повноважень громадськості для контролю за процедурами закупівель тощо. Реформа публічних закупівель вважається однією з небагатьох успішних реформ в Україні. Адже в цей період розпочалась робота над впровадженням електронних закупівель. У лютому 2015 року в пілотному режимі почала працювати електронна система закупівель ProZorro, яка була створена громадськими активістами разом із бізнесом, представниками органів влади, світовими експертами та громадськими організаціями. Ця система вперше в Україні дозволила постачальникам подавати свої пропозиції в електронному вигляді і зробила весь процес здійснення закупівель прозорим [5].

На успіх проведеної реформи у сфері публічних закупівель вказували і представники ЄС, які виступали в якості експертів з виконання Україною Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27.06.2014 р. (далі Угода про асоціацію) [6]. Так як, у додатку XXI до Угоди про асоціацію зазначено, що адаптація законодавства України спрямована на забезпечення відповідності положенням Директиви 2004/18/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 31 березня 2004 р. про координацію процедур здійснення публічних закупівель товарів, робіт та послуг та Директиви 2004/17/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 31 березня 2004 р. про координацію процедур публічних закупівель установами, що діють у водному, енергетичному, транспортному та поштово-логістичному секторах [6].

Однак, у 2014 році ЄС були ухвалені нові директиви, а саме: Директиву 2014/24/ЄС від 26 лютого 2014 р. про державні закупівлі, якою скасовується Директива 2004/18/ЄС, і Директиву 2014/25/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 лютого 2014 р. щодо здійснення закупівлі організаціями, що працюють у водному, енергетичному, транспортному та поштово-логістичному секторах, якою скасовується Директива 2004/17/ЄС. Крім того, ЄС ухвалено Директиву 2014/23/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 лютого 2014 р. про присудження концесійних договорів та Директиву 2014/55/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 16 квітня 2014 р. про електронні інвойси у сфері державних закупівель. У процесі адаптації законодавства України до законодавства ЄС планується враховувати термінологію, процедури та інші норми нових Директив ЄС у сфері публічних закупівель [7]. Отже, законодавство у сфері публічних закупівель вимагало інституційних змін.

І такі зміни відбулися 25 грудня 2015 року з прийняттям Закону України «Про публічні закупівлі» [8], який набрав чинності 01 квітня 2016 року. З його прийняттям публічні закупівлі стали проводитися в електронній формі за допомогою електронної платформи «ProZorro». Вказаний перехід відбувся у два етапи: перший етап розпочався з дати вступу закону в силу, тобто з 01 квітня 2016 р. На даному етапі публічні закупівлі в електронній формі здійснювали так звані «природні монополії», а вже на другому етапі (з 01.08.2016 р.) на вказану форму перешли всі замовники.

Належне організаційно-правове забезпечення контролю та нагляду в державному управлінні, інших сферах діяльності людини має суттєве значення для налагодження ефективної роботи контролюючих та наглядаючих інституцій. К. Горшенін зазначає, що від розгалуженості та якості системи норм права, які закріплюють форми, методи, напрями та принципи контролю і нагляду, повноваження контролюючих і наглядаючих органів, значною мірою залежить стан визначеності справ у державному управлінні, суспільстві загалом [9].

Тому, 24 лютого 2016 року розпорядженням Кабінету Міністрів України була прийнята Стратегія реформування системи публічних закупівель («дорожня карта») (далі Стратегія), яка визначила, що реформа у сфері публічних закупівель пов'язана із політичними, правовими, соціальними, фінансовими, інституційними, етичними та технологічними завданнями, розв'язання яких сприятиме сталому соціально-економічному розвитку держави, конкурентоспроможності економіки та динамічній інтеграції України в міжнародні ринки, зокрема в спільний ринок ЄС. Важливим компонентом функціонування системи публічних закупівель є законодавство, яке визначає принципи, поняття та процедури укладення державними інституціями договорів про закупівлю товарів, робіт та послуг для суспільних потреб [7] та стандарти контролю за вказаною діяльністю.

Також, вказана Стратегія визначила одним із завдань реформи - запровадження механізму централізованої закупівлі з оптимальним збереженням переваг децентралізованої моделі. Вказавши, що централізована модель сприяє стандартизації, професіоналізації, правовій визначеності, запровадженню гнучких методів закупівлі, зокрема укладенню рамкових угод та здійсненню електронних закупівель [7].

На нашу думку, на практиці забезпечити симбіоз двох систем – централізованої та децентралізованої дуже складно. І ми вважаємо, що доцільно все ж таки надати перевагу централізованій системі публічних закупівель, що дасть змогу здійснювати більш якісну та ефективну контрольно-наглядову діяльність за вказаною сферою.

Таким чином, необхідно відзначити, що нормативно-правове забезпечення контрольно-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель відбувається на підставі міжнародно-правових стандартів, які закріплені в Угоді СОТ про державні закупівлі та Лімській декларації керівних принципів контролю прийнятою у 1977 р., рамковому законі України «Про публічні закупівлі» а також Законі України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» та програмно-стратегічних документах (Стратегія реформування системи публічних закупівель («дорожня карта»), затверджена розпорядження Кабінету Міністрів України від 24.02.2016 р. № 175-р.).

Враховуючи, що уся сукупність нормативно-правових актів, які регулюють відносини у певній сфері є досить об'ємною, то на наш погляд, її краще розглядати через призму класифікаційного поділу.

Так, наприклад, нормативно-правові акти контрольно-наглядової діяльності у сфері управління майном військових формувань України Т. Голоднова систематизувала за: 1) юридичною силою на: Конституцію України, Кодекси України, закони, підзаконні акти; 2) сферою впливу: на основні – ті, що встановлюють правовий режим контрольної діяльності та стосуються безпосередньо контролю, та супутні – які регулюють предмет контрольної діяльності та відносини, пов'язані із здійсненням контролю та нагляду у сфері управління майном військових формувань України. Авторка вважає, що така систематизація дозволяє сформувати структурний ряд нормативно-правових актів з метою запобігання дублювання функцій і завдань суб'єктів контролю, що у свою чергу підвищить результативність впливу на контрольно-наглядові відносини, які виникають в процесі здійснення такої діяльності [9].

Таким чином, нами прийнято рішення при визначенні правових засад забезпечення контрольно-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель в Україні використовувати класифікацію і здійснити аналіз за наступною схемою, спочатку конституційні норми, потім закони України і підзаконні акти.

Згідно зі статтею 38 Конституції України, «громадяни мають право брати участь в управлінні державними справами, у всеукраїнському та місцевих референдумах, вільно обирати і бути обраними до органів державної влади та органів місцевого самоврядування» [10]. Зазначена конституційна норма передбачає громадський контроль за органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, за діяльністю управлінського апарату, посадових осіб тощо. Але контрольні повноваження громадського контролю не мають юридично-владного змісту, а рішення носять рекомендаційний характер. Громадському контролю характерне попередження порушень за допомогою засобів суспільного впливу [9].

Отже, конституційні норми створили нормативну основу для створення дієвої контрольно-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель.

Щодо інших законів та підзаконних актів, що регулюють контрольно-наглядову діяльність у сфері публічних закупівель в Україні, то аналіз чинного законодавства України дозволяє згрупувати увесь їх масив у дві групи: основних та додаткових. До першої групи відносяться нормативно-правові акти в яких предметом регулювання є суспільні відносини контрольно-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель, а до другої – ті, що опосередковано регулюють контрольно-наглядову діяльність у сфері публічних закупівель

До основних нормативно-правових актів, що забезпечують правові основи контрольно-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель України крім Закону України «Про публічні закупівлі» та розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2016 р. № 175-р. «Про Стратегію реформування системи публічних закупівель («дорожню карту») відносяться наступні:

1) Закон України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» від 5 квітня 2007 року № 877-V визначає правові та організаційні засади, основні принципи і порядок здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, повноваження органів державного нагляду (контролю), їхніх посадових осіб і права, обов'язки та відповідальність суб'єктів господарювання під час здійснення державного нагляду (контролю) [11]. Закон встановлює загальні принципи і правила проведення державного нагляду

(контролю) у сфері господарської діяльності та регулює порядок проведення заходів державного нагляду (контролю), забезпечуючи цим самим можливість контролюючим органам працювати ефективно та результативно в рамках існуючої правової бази. Дія Закону поширюється на всіх суб'єктів господарювання та на всі державні органи, які здійснюють перевірки, виняток становлять сфери господарювання, які визначені статтею 2 Закону. Законом запроваджено прозорий порядок здійснення державного нагляду (контролю), відповідно до якого плановий або позаплановий захід може бути здійснений за умови видання органом державного нагляду (контролю) належних визначених Законом розпорядчих документів [9];

2) Закон України «Про Рахункову палату» від 2 липня 2015 року № 576-VII визначає, що Рахункова палата від імені Верховної Ради України є постійно діючим органом контролю, який утворюється Верховною Радою України, підпорядкований і підзвітний їй. Рахункова палата здійснює свою діяльність самостійно, незалежно від будь-яких інших органів держави. Контроль Рахункової палати у сфері управління об'єктами державної власності, що мають фінансові наслідки для державного бюджету, включаючи забезпечення відрахування (сплати) до державного бюджету коштів, отриманих як власником таких об'єктів, та використання коштів державного бюджету, спрямованих на відповідні об'єкти, здійснюється відповідно до Закону [9];

3) Закон України від 26 листопада 1993 р. № 3659-XII «Про Антимонопольний комітет України» визначає, що Антимонопольний комітет України є державним органом із спеціальним статусом, метою діяльності якого є забезпечення державного захисту конкуренції у підприємницькій діяльності та у сфері публічних закупівель. Основним завданням Антимонопольного комітету України є участь у формуванні та реалізації конкурентної політики в частині: здійснення державного контролю за дотриманням законодавства про захист економічної конкуренції на засадах рівності суб'єктів господарювання перед законом та пріоритету прав споживачів, запобігання, виявлення і припинення порушень законодавства про захист економічної конкуренції; контролю за концентрацією, узгодженими діями суб'єктів господарювання та дотриманням вимог законодавства про захист економічної конкуренції під час регулювання цін (тарифів) на товари, що виробляються (реалізуються) суб'єктами природних монополій; сприяння розвитку добросовісної конкуренції; методичного забезпечення застосування законодавства про захист економічної конкуренції; здійснення контролю щодо створення конкурентного середовища та захисту конкуренції у сфері публічних закупівель; проведення моніторингу державної допомоги суб'єктам господарювання та здійснення контролю за допустимістю такої допомоги для конкуренції [12];

4) Кодекс України про адміністративні правопорушення регулює питання притягнення до відповідальності у разі вчинення адміністративного проступку у сфері публічних закупівель передбаченого ст.164-14 [13];

5) Постанова Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 р. № 459 «Питання Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства» визначає повноваження вказаного міністерства у сфері публічних закупівель, а саме: здійснює нормативно-правове забезпечення державного регулювання у сфері державних та публічних закупівель; здійснює щороку підготовку та подання до Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Рахункової палати звіту, який містить результати аналізу функціонування системи публічних закупівель; узагальнює практику здійснення закупівель, зокрема міжнародну, вивчає, узагальнює та поширює світовий досвід з питань закупівель; здійснює міжнародне співробітництво у сфері закупівель; надає роз'яснення щодо застосування законодавства у сфері державних закупівель; надає узагальнені відповіді рекомендаційного характеру щодо застосування законодавства у сфері закупівель; надає на власному інформаційному ресурсі безплатні консультації рекомендаційного характеру з питань закупівель; інформує громадськість про політику та правила закупівель; розробляє примірні навчальні програми з питань організації та здійснення закупівель; забезпечує функціонування безплатного веб-порталу уповноваженого органу з питань державних закупівель; забезпечує функціонування веб-порталу та інформаційного ресурсу з питань закупівель, а також здійснює їх наповнення; здійснює співробітництво з державними органами та громадськими об'єднаннями щодо запобігання проявам корупції у сфері закупівель; проводить авторизацію електронних майданчиків; взаємодіє з громадськістю з питань удосконалення системи закупівель і організовує наради та семінари [14];

6) Наказ Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України від 11.06.2020 р. № 1082 «Про затвердження Порядку розміщення інформації про публічні закупівлі», в якому визначено, що орган оскарження та органи державного фінансового контролю із застосуванням кваліфікованого електронного підпису безплатно отримують доступ

до автоматизованого робочого місця шляхом їх реєстрації адміністратором в електронній системі закупівель [15] для здійснення своїх контролюючих повноважень у сфері публічних закупівель;

7) Положення про Інспекцію із забезпечення якості схвалено Радою нагляду за аудиторською діяльністю Протокол засідання від 22 квітня 2019 року № 4/10, в якому вказується, що Інспекція із забезпечення якості (далі – Інспекція) є складовою Органу суспільного нагляду за аудиторською діяльністю, нагляд за діяльністю якої здійснює Рада нагляду за аудиторською діяльністю. Основними завданнями Інспекції є: 1) проведення перевірок з контролю якості аудиторських послуг суб'єктів аудиторської діяльності; 2) підготовка проекту публічного звіту за результатами здійснення суспільного нагляду та проведення перевірок з контролю якості аудиторських послуг та оприлюднення звіту, затвердженого Радою нагляду; 3) здійснення перевірки, підготовка та надання Раді нагляду проектів рекомендацій для удосконалення реалізації Аудиторською палатою України делегованих повноважень; 4) проведення перевірок та реалізація стягнень за дорученням Ради нагляду; 5) методологічне забезпечення професійної кваліфікації [16].

До другої групи відносяться наступні нормативно-правові акти:

1) Закон України від 14 жовтня 2014 року № 1697-VII «Про прокуратуру» [17] визначає основні засади діяльності та повноваження прокуратури яким визначено правові засади організації і діяльності прокуратури України, до функцій якої у частині, що стосується діяльності контрольних органів України, входить нагляд за додержанням законів органами, що здійснюють контрольню-наглядову діяльність у сфері публічних закупівель;

2) Закони України від 02.07.2015 р. №580-VIII «Про Національну поліцію» [18], від 14.10.2014 р. № 1698-VII «Про Національне антикорупційне бюро України» [19]. Всі ці вказані нормативно-правові акти не регулюють питання контрольню-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель але врегульовують повноваження правоохоронних органів при виконанні ними поставлених задач по протидії протиправним діянням взагалі та у вказаній сфері – зокрема.

Отже, що стосується місця адміністративного законодавства в нормативно-правовому забезпеченні контрольню-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель, необхідно відзначати, що практично усі норми, що регулюють питання правового статусу та повноважень контролюючих органів, їх права та обов'язки, а також процедури оскарження щодо проведення моніторингу чи інших контрольню-наглядових заходів регулюються нормами адміністративного законодавства.

Таким чином, проведений аналіз міжнародного та чинного законодавства України дозволило виокремити особливості нормативно-правового забезпечення контрольню-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель та констатувати наступне:

1) регулювання відносин контрольню-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель повинно утворювати баланс між відносинами, що виникають у процесі владної діяльності державних контролюючих органів та громадським контролем;

2) при визначенні правових засад забезпечення контрольню-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель в Україні використана класифікація і здійснено аналіз за наступною схемою, спочатку конституційні норми, потім закони України і підзаконні акти;

3) закони України та підзаконних актів, що регулюють контрольню-наглядову діяльність у сфері публічних закупівель в Україні нами згруповані у дві групи: основні та додаткові. До першої групи відносяться нормативно-правові акти в яких предметом регулювання є суспільні відносини контрольню-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель, а до другої – ті, що опосередковано регулюють контрольню-наглядову діяльність у сфері публічних закупівель;

4) міжнародною правовою основою публічних закупівель є Рекомендації щодо підвищення доброчесності при публічних закупівлях (ООН, 2008 р.), та інші міжнародні нормативно-правові акти, які включають принципи підвищення доброчесності при публічних закупівлях та направлені на те, щоб допомогти політикам використовувати закупівлі таким чином, щоб це сприяло ефективному і дієвому управлінню державними ресурсами і, отже, коштами платників податків. Ці принципи засновані на чотирьох стовпах: прозорість (транспарентність), хороший менеджмент, запобігання проступків, а також підзвітність і контроль.

Висновки. Отже, нормативно-правове забезпечення контрольню-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель ґрунтується на міжнародно-правових стандартах, які закріплені в Угоді про державні закупівлі прийнятою Світовою Організацією Торгівлі від 15.04.1994 р. № 981/050 та Лімської декларації керівних принципів контролю прийнятою у 1977 р., Конституції України, Законі України від 25.12.2015 р. № 922-VIII «Про публічні закупівлі» та програмно-стратегічних документах (Стратегія реформування системи публічних закупівель

(«дорожня карта»), що затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24.02.2016 р. № 175-р. Здійснена класифікація нормативно-правових актів на дві групи, до першої групи віднесені ті, що прямо регулюють забезпечення контрольної-наглядової діяльності у сфері публічних закупівель, до другої – акти, що мають опосередковане значення для вказаної діяльності у визначеній сфері.

Список використаних джерел:

1. Концепція державного замовлення: постанова Кабінету Міністрів України від 21 липня 1992 р. № 400. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/400-92-%D0%BF/ed19960403/find?text=%C4%E5%F0%E6%E0%E2%ED%E5+%E7%E0%EC%EE%E2%EB%E5%ED%ED%FF#Text>
2. Про поставки продукції для державних потреб: Закон України від 22 грудня 1995 р. № 492/95-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/493/95-%D0%B2%D1%80/ed19951222#Text>
3. Про державне замовлення для задоволення пріоритетних державних потреб : Закон України від 22.12.1995 р. № 493/95-ВР (втратив чинність). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/493/95-%D0%B2%D1%80/ed20121202/find?text=%C4%E5%F0%E6%E0%E2%ED%E5+%E7%E0%EC%EE%E2%EB%E5%ED%ED%FF#Text>
4. Про здійснення державних закупівель : Закон України від 10.04.2014 р. № 1197-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/1197-18>
5. Реформа публічних закупівель одна з небагатьох успішних реформ в Україні. *Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України* : офіційний веб-сайт, 2020. URL: <https://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=b4e8b008-18b0-486e-b8a4-9c70b60e0648&title=Politika&isSpecial=true>
6. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27.06.2014 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/984_011
7. Про Стратегію реформування системи публічних закупівель («дорожню карту»): Розпорядження Кабінету Міністрів України від 24.02.2016 р. № 175-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/175-2016-%D1%80#Text>
8. Про публічні закупівлі: Закон України від 25.12.2015 р. № 922-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/922-19#Text>
9. Голоднова Т. С. Контроль як гарантія законності управління майном військових формувань України: адміністративно-правові засади : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Ірпінь, 2019. 249 с.
10. Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР.
11. Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності : Закон України від 05.04.2007 р. № 877-V. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/877-16#Text>
12. Про Антимонопольний комітет України : Закон України від 26.11.1993 р. № 3659-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3659-12#Text>
13. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон України від 07.12.1984 р. № 8073-X. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80732-10?find=1&text=164#w1_38
14. Питання Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України : Постанова Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 р. № 459. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/459-2014-%D0%BF?find=1&text=%D0%BF%D1%83%D0%B1%D0%BB%D1%96%D1%87+%D0%B7%D0%B0%D0%BA%D1%83%D0%BF#w2_1
15. Про затвердження Порядку розміщення інформації про публічні закупівлі : Наказ Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України від 11.06.2020 р. № 1082. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0610-20/ed20200611#n24>
16. Положення про Інспекцію із забезпечення якості : Рішення Ради нагляду за аудиторською діяльністю. Протокол засідання від 22 квітня 2019 року № 4/10.
17. Про прокуратуру : Закон України від 14.10.2014 р. № 1697-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text>
18. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>
19. Про Національне антикорупційне бюро України: Закони України від 14.10.2014 р. № 1698-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1698-18?find=1&text=%D0%B7%D0%B0%D0%BA%D1%83%D0%BF%D1%96%D0%B2#Text>